

Izpusti se tudi vse, kar kaže prevročo laško kri, sploh vse, kar je zoper dobro šolsko disciplino po naših nazorih, kajti kaj slabega se takoj rado posnema. Sicer bodo naši učenci mislili, da smo le slovenski učitelji tako sitni, med tem ko drugod ni tako strogo prepovedano šepetanje, igranje in še druge burke med naukom.

A prideni se, da pri nas pred šolo in po šoli molimo, da imamo te in te verske vaje. Janko, junak »Sreca«, je imel blagega očeta in »skrbno mater, katera sta ga vodila po vseh zavodih, celo v kovačnico, samo v cerkev v dolžih desetih mesecih niti enkrat ne. To se bode našim učencem vendar čudno zdelo.

Kar se jezika tiče, je isti v obče lep in gladek, vendar se popravi to-le: Glagola obljubiti se = prikupiti se — pri nas v tem pomenu nikjer ne rabijo. Zato našim ušesom ne prija stavek: »Ko se nam je otrok tako obljubil«. Pač pa nam navedeni glagol služi v tem-le pomenu: »Ako vprašate ženo, zakaj roma na Brezje, vam bode odgovorila: Zato, ker sem se bila obljubila v hudi bolezni k Mariji-Pomagaj«. Tudi se nič kaj lepo ne glasi: »To je mati sinu zelenjadaričinega«. Ali bi ne bilo lepše: To je sin matere, prodajalke zelenjadi«, ali pa: »To je sin matere, katera prodaja zelenjad«.

Sicer pa moramo knjigo toplo priporočati. J. T.

Naši dopisi.

Iz državnega zbora. (Dalje.) Ta ukaz je prišel, kakor vidimo, tudi v dunajske liste in na podlagi tega se je spisal potem uveden članek in natisnil v glavnem glasilu liberalne stranke pod naslovom: »Die Panslavisten in Österreich«. Tam se čita (bere):

»Der Vorsitzende der untersteirischen Bezirks-schulrätthe, ein k. k. Statthaltereirath, hat sich amtlich bemüsstigt gefunden, in einem eigenen Erlasse zu rügen, dass »viele aus Volksschulen mit nichtdeutscher Unterrichtssprache zur Aufnahme in die k. und k. Militärschulen kommenden Knaben eine erstaunliche Unwissenheit über die wichtigsten Momente der Geschichte der österreichisch-ungarischen Monarchie und des allerdurchlauchtigsten Herrscherhauses an den Tag legen«. Nun gehören die Slovenen zu den bestverhättselten Schoskindern (*glasna veselost na desni*) des seit elf Jahren in Blüthe stehenden Regierungssystems. Man hat die nationalen Bestrebungen der Windischen in jeder Weise gefördert und hat ihnen zu Erfolgen verholfen, welche den Leuten förmlich den Kopf verwirrten. (*Zopetna veselost na desni*.) Was hat man erreicht? Dass die Knaben in den dortigen »Volksschulen mit nichtdeutscher Unterrichtssprache« ohne alles österreichische Bewusstsein aufwachsen, (*Čujte, čujte! na desni*) dass ihnen die Geschichte Österreichs, die Geschichte des angestammten Kaiserhauses eine ganz unbekannte Welt bleibt, während eine ähnliche Klage über »Volksschulen mit deutscher Unterrichtssprache« keineswegs vernehmbar wird. Wir fürchten jedoch, dass mit diesem amtlich festgestellten und gerügten Mangel die Angelegenheit noch gar nicht völlig gekennzeichnet erscheint. Aller Wahrscheinlichkeit nach beschränkt sich der Lehr-erfolg dieser slovenischen Schulen mit ihren slovenischen Lehrern und Katecheten nicht auf den Abgang der Pflege des österreichischen Bewusstseins, sondern wenn die Schüler die wichtigsten Momente aus der Geschichte der österreichischen Monarchie

und der österreichischen Dynastie in der Schule nicht kennen lernen, so wird ihnen sicherlich an Stelle dessen anderes beigebracht, wovon des Statthaltereirathes Höflichkeit vorläufig geschwiegen hat«.

Omenil sem že, da ukazov uvod ne more meriti na ljudske šole po Spodnjem Štajerskem, in sicer že iz tega razloga ne, ker se dečki iz slovenskih šol na Spodnjem Štajerskem nikdar niso oglasili za vzprejem v c. in kr. vojaške šole (*čujte, čujte! na desni*) in se torej kaj takega ni moglo opazovati. (*Prav res! na desni*.)

Ker so nas tako obdolžili, zdi se mi potrebno povedati, kakor tirja resnica, da sem imel skozi 18 let dovolj priložnosti prepričati se o dejanji in nehanji spodnještajerskega učiteljstva. Kakor povsod, tako so tudi tukaj prav dobre, dobre in manj dobre šole. Da-si je sicer v obče šola taka, kakoršen je učitelj, je vendar uspeh tudi odvisen od zunanjih razmer, zlasti od rednega šolskega obiskovanja. Ali nekaj, gospoda, sem našel povsod, in to je: da je učiteljstvo izvrševalo svojo dolžnost, vzgojevati šolsko mladino v domoljubnem duhu in vzbujati ji udanost do Najvišje vladarske rodbine, ves čas ne le z vso marljivostjo, ampak tudi z naidušenjem. (*Priznanje in ploskanje na desni*.)

Gospoda, stopimo v duhu v tako šolo. Učijo se peti. Na konci reče učitelj: »Sedaj pa zapojmo cesarsko pesem!« Kakor na povelje se vzdignejo otroci, vse se giblje in ziblje, vse čuti, da pride na vrsto posebna pesem, in cesarska pesem se zapoje s pravo naidušenostjo. (*Tako je! na desni*.) In kakor čuti in misli mladina, tako misli in čuti tudi slovenski narod. (*Prav istinito! na desni*.)

Prosim dovoljenja, da Vam smem prečitati le majhen odstavek govora našega prečastitega knezovskofa dr. Napotnika, ker je v njem govoril slovenskemu narodu prav iz srca. Rekel je (*čita*):

»Trdno se držimo Boga in cerkve in neomahljivo stojimo na strani cesarja in države.

Da se trdno držimo svojega preljubljenega cesarja, to je potreba našega hvaležnega srca in je poleg cerkvene zapovedi, ki vелеva Boga se bati in kralja častiti, tudi tirjatev človeškega razuma. Kajti dobro vemo, da je presvetla Najvišja vladarska hiša zedinjujoča vez, ki trdno spaja veličastne habsburške države elemente po jeziku, zgodovini in šegah tako različne, da jih varuje in jim jamči za prosti razvoj njih posebnosti. (*Bravo, bravo! na desni.*)

(Konec prih.)

Od Kolpe. (Konec.) Zdaj pridejo na razgovor točke, ki se bodo obravnavale pri deželni konferenciji. Pri prvem vprašanju pravi g. nadzornik: »Ker ni časa, da bi se vsa stvarina za ponavljalne šole prerešetovala, naj se v Ljubljani predlaga, da se izda knjiga, ki bo obsegala vso stvarino za ponavljalnice«. Se vsprejme. Glede ureditve šolskih knjižnic (2. točka dež. konf.) je bilo že mnogo razgovora pri naših zborovanjih. Debate se udeležijo gg. Šest, Lovšin in Šetina. Pri 3. točki deželne konferencije vname se prav živahen razgovor. Navedo se razne neprilike in situacije, ki se godijo učiteljem-vrtnarjem. G. Lovšin pravi, naj se učitelju da pravica, oddajati drevesca iz šolske drevesnice, ker učitelju je dolžnost mladino, pa tudi odrasle ljudi poučevati v tej stroki kmetijstva, zato tudi on (učitelj) najbolje ve, komu naj se oddajajo drevesca.

G. Engelman pripoveduje slučaj, da je neka žena prišla na šolski vrt jabolka trest; zabraniti ji hoče, a ona mu odgovori, da to ni učiteljevo, ampak občinsko. Če je torej šolski vrt občinski, meni g. Engelman, naj pa z »obdelovanje najme občina težake, ali pa naj se stroški učitelju povrnejo. G. Lovšin pravi, da se učitelj ne plačuje kot težak, ampak učitelju naj se da na šolskem vrtu vsa prostost, ker to ga bode k delu vspodbujalo. Ako bi se pa delo na šolskem vrtu prepustilo občini, oziroma krajnemu šolskemu svetu, bila bi to po njegovi misli velika napaka, ker je sploh znano, da krajni šolski sveti z malimi izjemami uspešno šolsko delovanje radi ovirajo. Dalje pravi govornik, da naj se šolski vrtnarji ne menjavajo prepogosto; nasvetuje tudi, da naj se šolski vrt prepusti voditelju v oskrb, ker ta je navadno stalen. Ako bi pa slučajno voditelj ne bil sposoben za ta posel, tedaj naj pa c. kr. okrajni šolski svet imenuje šolskega vrtnarja. Nikdar pa naj v tej stvari ne odločuje krajni šolski svet. G. Justin nasvetuje, naj se za šolske vrte kupujejo rodovitna zemljišča blizu šole, ne pa nasprotno. — Pri 4. točki deželne konferencije pravi g. nadzornik, da naj se učne knjige za nemščino predelajo, ker se nemščina zdaj več ne poučuje že v 1., ampak šele v 3. razredu. — Nato predloži g. nadzornik na ogled nekoliko pól novo sestavljenih tiskovin, katere so mu dospele prejšnji dan v roke.

Obljubi, da hoče stvar pregledati in pri deželni konferenciji o tem izraziti svoje mnenje.

O stanju okrajne učiteljske knjižnice poroča g. Šetina. Priloge, katerih do danes še ni prejel, poslal bode te dni preglednikoma računov gg. Engelmanu in Šestu. Na njegov predlog ostane knjižnica naročena še v bodoče na dosedanje časopise in društva. Razven tega naj se še naroči: »Frick's Rundschau«, »Pedagog. Zeitung« in »Freie pedagog. Blätter«. Red cirkuliranju teh listov določi knjižnični odbor.

V knjižnični odbor se izvolijo po nasvetu gg. Šetina, Perko in Štefancič; v stalni odbor se voli po listkih in izvoljeni so bili gg. Barle, Lovšin, Šest in Šetina. V deželni konferenciji pa nas bode zastopala gospoda Barle in Šetina. — Šolske knjige za 1891/2. l. ostanejo te, kakor vlni. — Samostalna predloga sta bila dva. G. Perko predlaga, naj se napravi prošnja na visoki deželni zbor za zboljšanje plač začasnim učiteljem. G. Justin pa predlaga, da naj ima učiteljsvo našega okraja od 1. do 8. kimmera prosto, ker bi se radi mnogi udeležili te dni (1.—3.) deželne konferencije. Oba predloga se sprejmeta. Stalni odbor pa se naprosi, da sestavi dotični prošnji.

S tem je bil dnevni red končan. G. nadzornik se spomni očeta narodov, našega presvetlega cesarja Franciška Jožefa I., kot največjega zaščitnika in pospeševalca šole in sklene svoj govor s trikratnim »živio« predobremu vladarju. Učiteljsvo naučeno zapoje cesarsko pesem. G. Barle zahvali g. predsednika na izvrstnem in nepristranskem vodstvu zborovanja. Na to nam izplača g. nadzornik potnino, in sešli smo se pri skupnem obedu gospe Š. Da se po dobrem in cenem obedu ni manjkalo lepih napitnic in ubranega petja, razume se samo ob sebi. Ker je po obedu zborovalo še naše učiteljsko društvo, nam je čas med kolegialnim pogovarjanjem le prehitro potekel. Segli smo si v roke, želeč si, da bi se prihodnje leto zopet zdravi in srečni videli. Bog daj!

Iz kočevskega okraja. (Raznoterosti.) Preteklo leto so vložili nemški krajni šolski sveti (!) našega okraja prošnjo, naj se razdeli okrajna učiteljska knjižnica. Delitev se je postavila na dnevni red lanske konferencije, a do obravnave še ni prišlo, ker lansko leto konferencije ni bilo, pri letošnji pa so bile na dnevnem redu le volitve. Kakor se čuje bo letos še zadnja skupna konferencija, pri kateri se bo končno rešilo tudi knjižnično vprašanje. Glede na to vprašanje ni jedinstva. Večina nemških učiteljev je za to, da se knjižnica razdeli, a kako, to ji ni še popolnoma jasno. Slovenskih učiteljev večina je pa za to, da ista ostane nerazdeljena, ker je ni mogoče pravično deliti. Tretja stranka pa, ki ima pristaše med slovenskimi in nemškimi učitelji, pravi: od sedaj naprej vzdržujte si Slovenci s svojimi doneski svojo, Nemci pa svojo knjižnico, sedanja pa ostani nerazdeljivo imetje učiteljev obeh narodnosti. Srednji pot — zlati

pot. Tudi tukaj nam je najbolj po volji predlog, da ostane knjižnica nerazdeljena, in naj se ustanovi še znanostni in knjižnični. Pričakovati je, da dobi ta umestni predlog večina. — Vojaški geografski zavod na Dunaji bo izdelal v nemškem jeziku stenske zemljevide posameznih okrajev. Taki zemljevidi so jako potrebno učilo v naših šolah. Skrbeti se bo moralo, da jih dobimo, prej ko mogoče, v slovenskem jeziku. — Nestor slovenskih učiteljev našega okraja se bo podal v zaslužni pokoj. Gospod nadučitelj Jožef Raktelj je rojen 1825. leta, učitelj je od 1843. leta in služi od 1848. leta v Ribnici. Ze.

Iz novomeškega okraja. Novomeški okraj ni baš jeden najmanjših na Kranjskem, tudi življenje tu ni tako jednolično, da bi se nikdar kaj za „med svet“ ne pripetilo, a vendar se od tu najmanj dopisuje. Kaj je temu krivo? — Tega Vam, veleccenjeni gospod urednik, sedaj še ne povem in baš radi tega ne, ker ne veste, kaj je „molčanje vredno“, ter vsak dopis takoj v „Tovariši“ med svet raztrosite; pokrijmo tedaj naše napake še jedenkrat s plaščem ljubezni, a prihodnjic, če se med tem časom ne spokorimo, razodenem Vam pa vse brez ovinkov. Torej za sedaj brez zamere g. urednik!

Dne 29. maj. srpana t. l. se je zbralo učiteljsvo novomeškega okraja k uradni konferenci. Sešli smo se vsi, izvzemiš dve, ki pa sta se opravičila. Točno ob 9. uri otvoril zborovanje pri ljubljani in spoštovani g. okraj. šol. nadzornik, ravnatelj A. Senekovič, s primernim in ganljivim nagovorom. Namestnikom svojim imenuje nadučitelja Franketa, zapisnikarjema pa se volita z vsklikom g. J. Zupan, učitelj v Zagradcu, in gđc. Raušer, učiteljica v Št. Petru. — Temu je sledila druga točka „poročilo g. nadzornika“. Tiho in pazno sledili smo vseskozi zanimivemu, stvarnemu in strokovnjaškemu poročilu, katero nam je bilo jasn dokaz, kako pozna veleccenjeni gospod nadzornik dobre in slabe razmere naših šol, kako vstrajno on deluje v blagor učiteljsva, v prosep in zboljšanje šolstva. — O 3. točki „v katerem obsegu je mogoče poučevati realije na jednorazrednicah“, poročal je stvarno g. L. Pegan, učitelj v Prečini. — Pri 4. točki „razgovor v vprašanjih, ki stoje na dnevnem redu letošnje deželne učiteljske konferencije“, vnela se je živahna debata, katere se je udeležilo več učiteljev. — Dalje naznanja prvomestnik knjižniškega odbora, da ima učiteljska knjižnica 747 zvezkov, ter polaga letni račun. Revizorjema računov se volita z vsklikom gg. Kutnar in M. Hiti, nadučitelj v Dobernici, stalni in knjižniški odbor ostaneta stara. V deželno učiteljsko konferencijo se volita: F. Koncilijski in A. Jerše, slednji v ožji volitvi. S tem je bil dnevni red završen. G. predsednik zaključil zborovanje z lepim nagovorom na našega presvetlega cesarja Franciška Josipa I., kateremu je sledil trikratni „Slava“ in se je pela cesarska pesem. Naposled se zahvali g. Koncilijski gospodu prvomestniku na trudapolnem in nepristranskem predse-

dovanji z iskreno željo, da bi nam ga Bog ohranil še mnogaja leta, šoli v korist, učiteljsvu v zaslonbo in tolažbo. Zbrano učiteljsvo zakliče gospodu nadzorniku trikratni „živijo“.

Da si utešimo glad, zbrali smo se po dolgem prestanku zopet jedenkrat v lepih prostorih g. N. Brunerja, kjer se nam je izvrstno postreglo z ukusnimi jedili in dobro pijačo. Živahno in prijateljski smo se tu razgovarjali do mraka. S svojo navzočnostjo nas je počastil tudi g. okraj. nadzornik. Da smo se tega častnega pohoda iz srca veselili, bralo se je vsem navzočim raz obraza. — Kakor povsodi, tako zavlada je letos tudi v nas nekaka nevednost, zlasti so se kujali gg. kolegi nemških šol; znabiti so hoteli s tem kazati, da so zadnjikrat med slovenskimi kolegi svojimi.

Po končanem obedu zborovalo je na vrtu pri Brunerji „učiteljsko društvo za novomeški okraj“. O tem zborovanju Vam pa, g. urednik, ne morem poročati, ker sem bil slučajno odsoten. Zvedel sem samo toliko, da se je sklenilo, v Podgradu umrlemu tovarišu J. Ancelju postaviti nagrobni spomenik. V odbor so bili voljeni: F. Koncilijski (prvomestnik), Frd. Kaliger (prvom. namestnik), J. Kutnar (denarničar), Ernesta Glarici (zapisnikarica), Jerše, Franke in Hiti, odbor-niki. Toliko za sedaj, v kratkem kaj več! F. K.

Iz Škocljana. (Darilo g. Hočevanje in konkurenčna obravnava.) Že lansko leto sem prav ob kratkem popisal tukajšnje šolske razmere, ob enem pa poročal, da je bil tukaj ogled zaradi popravila šolskega poslopja, ki je v ljubljanski okolici najbolj zanemarjeno, izvzemiš morda šnarijsko, katero se pa letos prav korenito pripravlja. V torek dne 15. kimovca je bila tu še konkurenčna obravnava zaradi popravila šolskega poslopja. Uradno je bil povabljen krajni šolski svet, kakor tudi občinski odbor občine Velike Liplenje in Turjak. Vsi so se povabili odzvali, le iz občine Turjak ni bilo nobenega, menda so nameravali že s „štrajkom“ ugovarjati popravilu šolskega poslopja ali kali. Povsod je trda za denar, vlasti pa še pri občinah in le težko se kaj doseže za vseobčne koristi in napredek. Sicer so v občini Liplenje že pobirali nekaj odstotkov na direktne davke za popravilo šolskega poslopja, toda 2024 gld. in nekaj krajcarjev bi še ne bilo kmalu skupaj, kar se bode potrebovalo za popravilo, kakor se razvidi iz proračuna in načrta, izdelanega po g. c. kr. stavbenemu pristavu Mucku.

Blagorodni g. vladni svetnik Mahkot vedel je dobro, da se bode omenjena vsota le težko dobila pri tukajšnjem ubogem ljudstvu, in da bodo občani občutno denarno obteženi, posebno zaradi tega, ker se bodo morali v kratkem izvršiti tudi pri cerkvi in župnijskem dvorcu znatna popravila. Kdor prosi, izprosi, pravi pregovor. Tudi g. vladni svetnik je prosil, in sicer gospo Hočevanje iz Krškega. Omenjena gospa je bila toliko blagodušna in darežljiva, da je blago-

izvolila podariti ves znesek, koji je potreben, da se bode izvršilo po načrtu popravilo pri šolskem poslopji. Gospej Hočvarjevi pa bodo tukajšnji občani gotovo prav iz srca hvaležni za veledušni dar. Da se bode pa tudi poznejši mlajši rod spominjal dobrotnice, vzdala se bode plošča na prednji strani šolskega poslopja, na koji se bode čitalo ime blage gospe darovateljice. Lep spomenik si bode postavila omenjena gospa sebi, kakor tudi svojemu umrlemu soprogu, kateri je bil rojen v Padlogu blizu Rašice, fare škocijanske. V srcih vseh pa vlada hvaležnost in hvala g. Hočvarjevi, kakor tudi g. vladnemu svetniku Mahkoti. Bog živi oba še mnogo let! J. Korošec.

Iz krškega okraja. Dne 15. mal. srpana t. l. vršila se je v Krškem v šolskem poslopji okrajna učiteljska konferencija za krški šolski okraj. G. prvosednik in voditelj okrajne učiteljske konferencije, c. kr. okrajni šolski nadzornik Francisek Gabršek, otvori konferencijo ob 9. uri dopoldne.

V svojem nagovoru s toplimi besedami pozdravi navzočnike ter jih prijazno vabi, da se resno in stvarno udeležujejo konferenčnih razprav. Poudarjajoč, da se šolstvo krškega šolskega okraja krepko razvija in vidno napreduje od leta do leta, izreka nadejo, da se popne na ono stopinjo popolnosti, na kateri bode moglo popolnoma ustrezati vedno večjim zahtevam, ki se stavijo dandanes do ljudske šole, in tako upravičevati ogromne stroške, katere žrtvujejo občina, dežela in država za ta kulturni zavod.

Kar se pri tem napredovanju tiče učiteljstva samega, preverjen je, da se vsak učitelj z vsemi svojimi močmi trudi, kako bi povzdignil svojo šolo in dosegel najboljšo uspehe. Iz posameznih vzornih šol se potem razvije lepa in prikupna celota, v kateri naj išče vsak pojedinec svoj ponos. V tem oziru ne sme učiteljstvu nikdar utrpiti veselje do dela, kajti le tedaj sme pričakovati, da bodo šolska oblastva z ono brižnostjo, kakor do sedaj skrbela za njegove upravičene težnje. V šolskih oblastvih najde učiteljstvo najkrepkejšo podporo vsemu šolskemu razvoju, kajti ta oblastva delujejo na podlagi onih šolskih zakonov, katere je izdalo Njegovo Veličanstvo naš presvetli cesar, ki je prav z očetovsko skrbjo vzel šolstvo v svoje varstvo in je neprestano čuva.

Zato moramo iz dna srca zahvaljevati svojega vzvišenega zaščitnika. In kol zvesto-udani Avstrijanci, ki ljubimo skupno svojo domovino in vzvišeno vladarsko rodbino, izkažimo svojo ponižno udanost in hvaležnost s tem, da zakličemo: »Bog ohrani, Bog obvaruj našega milega vladarja Franciška Jožefa I. Bog obvaruj celo hišo habsburško!« — »Slava!«

Na to zakliče konferencija trikrat »živio« in nahušeno zapoje cesarsko pesem.

Gospod prvosednik konstatira navzočnost, oziroma nenavzočnost konferenčnih udov. Vseh navzočnih udov je bilo 45 in sicer: a) s posvetovalnim

in sklepovalnim glasom 36, b) samo s posvetovalnim glasom 8, c) izmed udov, katerim je udeležitev prosta 1.

Svojim namestnikom izvoli g. prvosednik g. Jožefa Bezlaja, meščanskega učitelja in c. kr. šolskega nadzornika v Krškem.

Na to se preide k posameznim točkam vsporeda.

Volitev dveh zapisnikarjev. Po nasvetu nadučitelja g. Leop. Abrama iz Kostanjevice sta bila »per acclamationem« izvoljena gđ. Ana Zevnik, učiteljica na Čatežu in Viljem Gebauer, nadučitelj v Šmarjeti.

Poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika. Po primernem uvodu poroča g. prvosednik konferencije o izvršitvi lanskih konferenčnih sklepov, o statistiki, o spremembah v učiteljskem stanu; omenja nekaterih važnejših ukazov izza zadnje učiteljske konferencije in preide potem k poročilu o uradnih spisih ter jako temeljito in obširno poroča o učnih uspehih in učnem postopanju.

Obravnava nastopnih predmetov. a) O šolski higijeni. Ker je bil poročevalec, c. kr. okrajni zdravnik g. dr. Jožef Krsnik zadržan osebno udeležiti se konferencije, poslal je pismeno svoje poročilo, katero je dal g. prvosednik g. dr. Tomažu Romihu, meščanske šole učitelju v Krškem, da je prečita. Poročilo v glavnih potezah obravnava načrt najvišjega zdravstvenega sveta, ki je bil ministerijelno potrjen za Bukovino. Po debati, katere se je udeležil g. dr. Tomaž Romih in g. nadučitelj Pretnar, se po nekaterih opazkah g. prvosednika resolucija sprejme.

b) O lepopisji v ljudski šoli. Poročevalec g. Ivan Levec jako temeljito in stvarno obravnava ta velevažni predmet. Omenja prednosti latinice proti gotični pisavi ter načelno ni proti pokončni pisavi. Ker pa tej zadnji nimamo zadostnih izkušenj, naj bode posamezniku pripuščeno si metodo iskati. Poročilo njegovo se je z zadovoljstvom sprejelo.

c) Razgovarjanje o vprašanih letošnje deželno učiteljske konferencije. O tej točki so debatirali gg. Lunder Fr., nadučitelj na Raki, Rupnik Ivan, nadučitelj v Leskoveci, dr. Romih Tomaž, meščanski učitelj v Krškem, Gantar Ivan, nadučitelj na Studenci, Grčar Andrej, nadučitelj v Mokronogu in g. prvosednik ter se je sklepno sprejela resolucija, naj se želje in nasveti za deželno učiteljsko konferencijo pošljejo pismeno ali g. prvosedniku ali pa gg. delegatom.

Določilo učnih knjig in učnih sredstev za šolsko leto 1891/92. Gospod prvosednik nasvetuje, naj se »Prvo berilo in slovnica« predloži v ministerijalno potrjenje za vse šole, ker je knjiga ta sedaj odobrena le za II. razred 4- in 5-razrednih slovenskih ljudskih šol. Dalje so se debate udeleževali gg. Levec, Lapajne, Rupnik, kateri želé, naj se napake v šolskih knjigah odpravijo, naj se novi natisi ne spreminjajo itd.

(Konec prih.)